

Roland Brandel, P-A Strand, Maud Nyberg på scen i Tid för avgång.

FOTO: STAFFAN CLAESSON

Realistisk skildring av järnvägsstation

TID FÖR AVGÅNG

Av: Brian Phelan

Regi: Alexander Nordström

På scen: Ronald Brandel, P-A Strand och Maud Nyberg från Panikteatern

Vittsjö medborgarhus

Under kaffepausen i mellanakten serveras vi 35 personer i publiken smörgås och småkaka vid dukade bord alldeles bakom scenen.

Flera av oss börjar då diskutera, om det vi sett på scenen i Vittsjö medborgarhus under den första timmen kanske rentav har inträffat i verkligheten. Till och med i Vittsjö, sedan järnvägsstationen stängdes för några årtionden sedan och folk ännu inte hade hunnit börja längta efter pågatåg på

MAN SER VARJE RYNKA I DERAS FÅRADE ANSIKTEN.

2010-talet? Så realistisk är nämligen den skildring av en nedlagt brittisk järnvägsstation på landet som trion Ronald Brandel, P-A Strand och Maud Nyberg ger oss. Brandel som stationsmästare Brian Bloomfield, Strand spelande stationsassistent Alfred Gibson och Nyberg som praktikanten Shelia Smith.

De båda männen är riktiga järnvägstrotjänare med vardera runt 40 års prickfri tjänst och snart ska de gå i pension. Året är 1962. Det är bara det, att järnvägsstationen i det lilla

nordengelska samhället Scotby är stängd sedan fyra år. Rälsen är till och med uppriven. Men det struntar chefen och assistenten i. De har stannat kvar och utfört sina "ansvarsfulla arbetsuppgifter" på sin kära station – och till och med bosatt sig där.

Allt går sin gilla gång, tills den kvinnliga praktikanten kommer dit och bokstavligt talat tar kommandot.

Då blir det full fart på den gamla stationen och på männen, som tidigare, under alla år, varit de allra bästa vänner.

Tack vare att Panikteaterns skådespelare valt att förlägga handlingen till själva golvytan, sitter publiken nu, för första gången, med ryggen mot den uppbyggda scenen i Vittsjö medborgarhus.

Detta blir en stor framgång. Brandel, Strand och Nyberg spelar så intensivt och så nära publiken – med en sådan intensitet och ett sådant kroppsspråk – att hela föreställningen blir väldigt intim. Man ser varje rynka i deras fårade ansikten.

Försöket med teater i Vittsjö en fredagskväll kunde ha lockat mer folk.

Men det blev en rolig och bra kväll med en lärorik föreställning om de förändringar landsbygden både i England och Götinge genomgår.

Bertil Nilsson